

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Cob/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313210555
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313210555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a sudcov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobkyne: L. D., Š.T. XX, L., W.: XXXXXXXX, zastúpenej Mgr. Jánom Makarom, advokátom, Agátová 3406/7A, Bratislava, proti žalovanému: W.. K. Y. - Q., L. Q. XXXX, D., W.: XXXXXXXX, zastúpenému JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, Námestie slobody 12, Humenné, o zaplatenie 6.374,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12Cb/41/2013-142 zo dňa 16.3.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalobkyni trovy odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len súd prvého stupňa) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6.374,60 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne od 24.8.2013 do zaplatenia a trovy konania vo výške 382,- eur a sumu 2.471,88 eur na trovách právneho zastúpenia na účet zástupcu žalobkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd nárok žalobkyne na 9,50 % úrok z omeškania zo sumy 6374,60 eur od 20.7.2013 do 24.8.2013 zamietol. Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 22.7.2013 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 6.374,60 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania od 20.7.2013 do zaplatenia, pričom žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela v mesiaci júli 2010 franchisingovú zmluvu, predmetom ktorej bolo prenechanie koncepcie žalovaného pre žalobkyňu, ktorá tým mala získať, okrem iného, možnosť využitia skúseností, image, značku Chantal, know-how a centrálné služby žalovaného, ako aj možnosť prevádzkovať jazykovú školu vo vlastnom mene a na vlastný účet, vrátane koncepcie Callanovej metódy. Súd prvého stupňa považoval za nespornú skutočnosť, že medzi účastníkmi konania došlo v mesiaci júl 2010 k uzavretiu takejto zmluvy, podľa ktorej žalovaný vystupoval ako poskytovateľ a žalobkyňa ako prijímateľka. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný ako poskytovateľ disponuje úspešnou odskúšanou koncepciou na poskytovanie jazykových služieb Callanovou metódou aplikovaných postupov, vytvorených sprievodných materiálov s ktorými vystupuje na trhu a používa slovoobrazovú značku Chantal. Poskytovateľ, t. j. žalovaný, prenecháva na základe franchisingovej zmluvy svoju koncepciu prijímateľovi, t. j. žalobkyni, ktorá tým získava možnosť využívať skúseností, image, značku Chantal a centrálné služby poskytovateľa a prevádzkovať jazykovú školu vo vlastnom mene a na vlastný účet. Žalovaný nepoprel, že žalobkyňa v súlade so zmluvou vyplatila žalovanému sumu 6.374,60 eur a žalovaný poskytol žalobkyni materiál, a to učebnice, ktoré žalobkyňa využívala vo svojej jazykovej škole Chantal v Trnave na výučbu anglického jazyka tzv. Callanovou metódou, a to až do dňa 8.11.2012, keby bola v prevádzke žalobkyne vykonaná prehliadka priestorov príslušníkmi polície, ktorí jej zobrali veci dodané žalovaným. Následne žalobkyňa zistila na polícii, že žalovaný jej dodal falzifikáty učebnic

na výučbu anglického jazyka Callanovou metódou. V konaní bolo preukázané, že žalovaný je trestne stíhaný pre prečin porušovania práv k ochrannej známke podľa § 281 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona a pre prečin porušovania autorského práva podľa § 283 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona pod sp. zn. XT/XX/XXXX, a to z dôvodu, že uviedol do obehu tovar neoprávnene označený označením zhodným s ochrannou známkou, ku ktorej právo používať patrí inému. Neoprávnene zasiahol do zákonom chránených práv k dielu, pretože neoprávnene a bez súhlasu autora verejne predajom na jednotlivé prevádzky jazykovej školy Chantal rozširoval rozmnoženiny učebníc Callanovej metódy slúžiace na výuku anglického jazyka, ktoré boli neoprávnene označené ochrannou známkou Callan. Z vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa považuje zmluvu uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným za neplatnú s poukázaním na ustanovenie § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože v tejto zmluve sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni plnenie, ktoré jej nemohol poskytnúť, pretože nemal na to oprávnenie, resp. licenciu na výučbu anglického jazyka Callanovou metódou. Táto zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, bola uzavretá v rozpore so zákonom, t. j. v rozpore s predpismi upravujúcimi autorské právo a zároveň aj v rozpore s dobrými mravmi, keď žalovaný už pri podpise zmluvy si bol vedomý toho, že nemôže poskytnúť žalobkyni práva súvisiace s výučbou anglického jazyka tzv. Callanovou metódou. Keďže zmluvu medzi účastníkmi konania je potrebné považovať za neplatnú, žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume, ktorú žalobkyňa vyplatila žalovanému a ktorej výšku žalovaný v priebehu konania nenamietal.

Súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni uplatňovanú sumu vo výške 6.374,60 eur. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami §§ 37 ods. 2, 39, 451 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej OZ), v zmysle ktorého, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať a § 451 ods. 2 OZ, kde bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd prvého stupňa priznal žalobkyni aj úrok z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojej povinnosti, t. j. vydania bezdôvodného obohatenia. Zamietol nárok žalobkyne v časti na zaplatenie 9,50 % úroku z omeškania zo sumy 6.374,60 eur od 27.3.2013 do 24.8.2013 z dôvodu, že žalobkyňa pred podaním žaloby na súd nevyzývala žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Preto súd považoval za začiatok omeškania deň, ktorý nasledoval po doručení žalobného návrhu žalovanému. Žaloba bola doručená žalovanému dňa 23.8.2013 a nasledujúci deň, t. j. 24.8.2013 súd považoval ako deň omeškania. Od tohto dátumu priznal žalobkyni úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z.. Priznaný úrok z omeškania odôvodnil ustanovením § 365 a § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka zákon č. 513/1991 Zb. (ďalej Obch. zák.).

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 3 O.s.p. (Občiansky súdny poriadok) a priznal žalobkyni trovy konania v plnej výške, pretože žalobkyňa mala neúspech len v pomerne nepatrnej časti.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne a za nezákonné. Súd neúplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predmetom zmluvy nebolo postúpenie práv k ochrannej známke Callan, alebo získanie práv na Callanovú metódu, ako si to nesprávne vysvetľuje žalobkyňa, ale získanie práva používať slovoobrazovú značku Chantal, ktorú v tom čase používalo desiatky jazykových škôl v rámci celej Slovenskej republiky a využívať vlastnú koncepciu žalobkyne na vyučovaní cudzích jazykov prostredníctvom učebníc značky Callan. Dôvodom uzavretia franchisingovej zmluvy zo strany žalobkyne nebolo získanie práv a poskytovanie Callanovej metódy, ktorú mimochodom žalobkyňa dávno poznala pred podpisom tejto zmluvy, ale snaha naučiť sa podnikat' v oblasti výučby cudzích jazykov, dostať sa do dobre zabehnutej siete jazykových škôl pod značkou Chantal, využívať koncepciu služby a znalostí žalovaného, a to výlučne na území mesta Trnava, kde podľa zmluvy bola jedinou a výhradnou užívateľkou značky Chantal. Práve za tieto služby zaplatila žalobkyňa žalovanému jednorázový franchisingový poplatok vo výške 3.900,- eur, pričom ostala dlžná suma 1.100,- eur a mesačné poplatky 100,- eur. Zmluvu z týchto dôvodov považuje žalovaný za platne uzavretú a účinnú. Pokiaľ ide o škodu vo výške 1.426,60 eur, ktorá mala žalobkyni vzniknúť tým, že si od žalovaného obstarala falzifikáty učebníc Callan, žalovaný uviedol, že žalobkyňa tieto predávala žiakom jazykovej

školy, takže jej žiadna škoda nemohla ani vzniknúť. Žalobkyňa pritom musela mať a aj mala priamo od žalovaného vedomosť, že nejde o originály učebníc značky Callan, ale o ich rozmnoženiny, čo je mimochodom zrejme aj na prvý pohľad. Jasný je tiež rozdiel ceny originálu učebnice a jej fotokópie, pričom práve pre túto cenu sa žalobkyňa rozhodla pre zakúpenie rozmnoženín od žalovaného. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá sama odvolanie proti časti výroku rozsudku, ktorým žaloba bola zamietnutá, nepodala. Žalobkyňa sa s napadnutým rozsudkom sa stotožňuje, pričom samotný žalovaný aj vo svojom odvolaní účelovo zavádza súd, ak tvrdí, že dôvodom uzavretia franchisingovej zmluvy zo strany žalobkyne nebola Callanová metóda, ale snaha dostať sa do siete jazykových škôl Chantal. Tieto tvrdenia považuje za nepravdivé a v rozpore s vykonaným dokazovaním pred súdom prvého stupňa, ako aj v rozpore s obsahom trestného spisu vedeného Okresným súdom Humenné pod sp. zn.

XT/XX/XXXX. Závazkovo právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je potrebné posudzovať nielen z hľadiska jeho formy, ale aj z hľadiska reálneho obsahu plnení, ako aj dôvodov, pre ktoré franchisingoví partneri tieto zmluvy uzatvorili. Z hľadiska žalobkyne jediným dôvodom a účelom uzavretia franchisingovej zmluvy bolo získanie práv na poskytovanie Callanovej metódy, pričom žalovaný deklaroval, že disponuje koncepciou Callanovej metódy. Z ustanovenia franchisingovej zmluvy, ako aj z ústnych vyhlásení žalovaného vyplývalo, že má oprávnenie k značke Callan, čo nepochybne malo zahŕňať aj právo distribuovať legálne učebnice Callanovej metódy, ako aj používať ochrannú známku znenie Callan. V súdnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že vlastníkom ochrannej známky Callan (spoločnosť Callan Method Organisation Limited) nikdy so žalovaným neuzatvorila licenčnú zmluvu, ani mu neposkytla súhlas na použitie ochrannej známky, ani mu neposkytla učebnice Callanovej metódy na ďalšiu distribúciu. Navyše je zrejme, že žalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu porušovania autorského práva podľa § 283 Trestného zákona a porušenia práv ochrannej známky podľa § 281 Trestného zákona. Protiprávnym konaním žalovaného bola uvedená do omylu, pretože o skutočnosti, že žalovaný nemá právo, ani súhlas na použitie ochrannej známky Callan, ani na distribúciu učebníc Callanovej metódy a s tým súvisiace práva nevedela. Žalovaný svoje protiprávne konanie aj uznal, keď prisľúbil franchisingovým partnerom čiastočné odškodnenie za učebnice. Žalovaný v konaní ani raz nenamietal rozsah plnenia, ktoré mu žalobkyňa titulom nezaplatennej zmluvy poskytla, práve naopak, na pojednávaní dňa 16.3.2015 vyjadril súhlas s tým, že žalovaná suma vo výške 6.374,60 eur predstavuje plnenia, ktoré žalovaný na základe franchisingovej zmluvy vyplatil žalobkyne. Čo sa týka tvrdenia, že suma 1.426,60 eur zo strany žalovaného nemôže predstavovať škodu žalobkyne, pretože táto mala neoprávnene zhotovené falzifikáty učebníc Callanovej metódy ďalej predávať svojim študentom, sa nezakladá na pravde, pretože tieto učebnice svojim študentom nepredávala, len ich požičiavala. Učebnice boli počas policajnej prehliadky nebytových priestorov zhabané. Tým, že žalobkyňa ďalej objektívne nemohla používať učebnice Callanovej metódy, ktoré jej dodal žalovaný, vznikli jej náklady spočívajúce v povinnosti zaobstarat' si nové a legálne učebnice anglického jazyka. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Vyjadrenie žalobkyne bolo žalovanému ako odvolateľovi doručené, k nemu sa žalovaný nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovení § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené v zmysle § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po preskúmaní rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného je neopodstatnené.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu a vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil podľa § 132 O.s.p.. Rozhodnutie náležite a podrobne odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O.s.p..

Z odôvodnenia súdu prvého stupňa vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu Humenné XT/XX/XXXX, pričom z obsahu spisu zistil, že konanie bolo právoplatne skončené, a to vydaním Trestného rozkazu, v zmysle ktorého obžalovaný Ing. K. Y. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin porušovania práv k ochrannej známke, označení pôvodu výrobku obchodnému menu podľa § 281 ods. 1, 3 písm. f) Trestného zákona a prečin porušovania autorského práva podľa § 283 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, pričom mu bol výkon trestu podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov. Okrem iného bol uložený obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, a to 1.732 kusov rozmnoženín a fotokópií učebníc Callanovej metódy a 103 kusov CD a DVD nosičov, ktoré boli zaistené, resp. dobrovoľne vydané v priebehu trestného konania a ktoré sa nachádzajú v kartónových krabiciach č. 1 až 14 podľa zoznamu doličných vecí tvoriacich súčasť trestného spisu s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Taktiež súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane Callan Method Organisation Limited, so sídlom Orchard House, 45 Mill Way, Grantchester, Cambridgeshire, Veľká Británia škodu vo výške 9.866,96 eur a spoločnosti LOKER, s.r.o., Obchodná 2, Bratislava škodu vo výške 1.447,25 eur, so zvyškom náhrady škody tieto poškodené strany boli odkázané na občianskoprávne konanie. Tento Trestný rozkaz bol vydaný dňa 2.3.2015 a nadobudol právoplatnosť dňa 2.9.2015. Bol uznaný vinným, že v období najmenej od 1.1.2009 do 8.11.2012, teda po dlhší čas, v Humennom a inde neoprávnene a bez súhlasu autora, verejne predajom na jednotlivé prevádzky jazykovej školy Chantal rozširoval rozmnoženiny učební Callanovej metódy /Student's book/ slúžiace na výuku anglického jazyka Callanovou metódou, ktoré boli neoprávnene označené ochrannou známkou Callan, platnou na území Slovenskej republiky pre všetky prihlásené tovary a služby a služby od 6.8.2002, a to aj napriek tomu, že na takéto použitie ochrannej známky Callan nemal súhlas jej majiteľa a tak spôsobil škodu.

Podľa § 135 ods.1 veta tretia O.s.p., je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal.

Odvolačný súd konštatuje, že rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní (trestným rozkazom) pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými resp. podstatnými pre rozhodnutie v tomto konaní, nemožno sa obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal, pretože z právnej klasifikácie skutku i skutkovej veci vyplýva, že v dôsledku trestného činu odsúdeného, v tomto prípade označeného žalovaného, došlo k spôsobeniu škody, teda k protiprávnemu konaniu z jeho strany.

Ani ďalšie žalovaným uvádzané odvolacie dôvody nemôžu zásadným spôsobom privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože odvolací súd ich považuje za nedôvodné.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, k záveru, že prvostupňový súd náležite a správne zhodnotil skutkový stav, vyvodil z neho správne závery a preto stotožňujúc sa s jeho dôvodmi v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1, 6 O.s.p., pričom žalobkyni ako úspešnému účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože táto si ich nepožadovala. Rozhodovanie o trovách je návrhovým konaním (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.